

Sygn. akt I NKRS 96/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie z odwołania A. W.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] z 25 marca 2021 r.
w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na cztery
stanowiska sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w W., ogłoszone w
Monitorze Polskim z 2020 r., poz. 733

z udziałem J. M. i A. N.2.

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 14 marca 2023 r.

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Uchwałą nr [...] z 25 marca 2021 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o
powołanie do pełnienia urzędu na cztery stanowiska sędziego w Wojewódzkim
Sądzie Administracyjnym w W., ogłoszone w Monitorze Polskim z 2020 r., poz. 733,
Krajowa Rada Sądownictwa:

1. przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie A. B., H. F., J. M. oraz A.N.2. do pełnienia urzędu na cztery stanowiska sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w W.;

2. nie przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie D. C., A. C., A. C.1, Z. G., A. G., A. G.1., M. K., U. K., M. M., B. M., A. N., A. N.1, M. O., E. P., A. R., I. S., J. W., A. W., T. Z. oraz A. Z. do pełnienia urzędu na cztery stanowiska sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w W..

W uzasadnieniu uchwały wskazano, że na cztery wolne stanowiska sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w W., ogłoszone w Monitorze Polskim z 2020 r., poz. 733, zgłosili się:

- A. B.,
- D. C.,
- A. C.,
- A. C.1,
- H. F.,
- Z. G.,
- A. G.,
- A. G.1,
- M. K.,
- U. K.,
- M. M.,
- B. M.,
- J. M.,
- A. N.,
- A. N.1,
- A. N.2,
- P. O.,
- M. O.,
- E. P.,
- A. R.,
- I. S.,

- J. W.,
- A. W.,
- T. Z.,
- A. Z..

W związku z cofnięciem zgłoszenia przez P. O. Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr [...] z 23 marca 2021 r. umorzyła postępowanie wszczęte w sprawie z jego zgłoszenia.

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa, jej Przewodniczący wyznaczył zespół członków Rady, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa.

Podczas posiedzenia 21 marca 2021 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, po zapoznaniu się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami i ich przeanalizowaniu, omówił szczegółowo kandydatów, odbył naradę i uznał, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie.

Podczas głosowania członkowie zespołu oddali na kandydaturę:

- A. B. – 4 głosy „za”, 0 „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”;
- D. C. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- A. C. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- A. C.1 – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- H. F. – 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”;
- Z. G. – 1 głos „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”;
- A. G. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- A. G.– 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- M. K. – 3 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”;
- U. K. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- M. M. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- B. M. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- J. M. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- A. N. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;

- A. N.1 – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- A. N.2 – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- P. O. – 1 głos „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”;
- M. O. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- E. P. – 2 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”;
- A. R. – 1 głos „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”;
- I. S. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- J. W. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- A. W. – 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”;
- T. Z. – 1 głos „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”;
- A. Z. – 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”.

W wyniku powyższego głosowania zespół przyjął stanowisko o rekomendowaniu Krajowej Radzie Sądownictwa na cztery wolne stanowiska sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. kandydatur: A. B., H. F., M. K. oraz A. W.. W uzasadnieniu swego stanowiska zespół wskazał, że za rekomendowaniem tych właśnie kandydatów przemawiały informacje dotyczące posiadanego przez nich doświadczenia zawodowego, w tym doświadczenia w stosowaniu przepisów prawa, treść opinii służbowych wydanych na ich temat, a także informacje udzielone przez tych kandydatów podczas autoprezentacji przed zespołem członków Krajowej Rady Sądownictwa.

Krajowa Rada Sądownictwa, rozstrzygając w przedmiocie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., kierowała się kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, w szczególności mając na uwadze kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe kandydatów.

W pierwszej kolejności Rada stwierdziła, że wszyscy kandydaci spełniali wymagania ustawowe, określone w art. 6 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych.

Charakteryzując sylwetkę J. M. wskazano, że urodził się on w 1974 r. w K.. Od 2 listopada 1997 r. do 30 grudnia 1999 r. był zatrudniony w Biurze Poselskim [...] na stanowisku Dyrektora Biura Poselskiego. W 2001 r. ukończył wyższe studia teologiczne na Wydziale Teologii Uniwersytetu [...] w O. z oceną dobrą. Od 20

czerwca 2002 r. do 29 marca 2007 r. pracował w Centrum [...] w E., kolejno na stanowiskach: pełnomocnika do spraw zorganizowania Centrum [...] oraz dyrektora. W 2005 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa Uniwersytetu w B. z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Od 30 marca 2007 r. do 29 lutego 2008 r. był zatrudniony w [...] Urzędzie Wojewódzkim w O. na stanowisku wicewojewody. Od 1 marca 2010 r. do 31 marca 2014 r. był zatrudniony w Delegaturze Najwyższej Izbie Kontroli w O., kolejno na stanowiskach: starszego inspektora kontroli państwowej, specjalisty kontroli państwowej, głównego specjalisty kontroli państwowej. 23 października 2013 r. został powołany na stanowisko komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w E. W związku z rezygnacją ze stanowiska komornika sądowego, powołanie to wygasło 30 września 2018 r. Uchwałą Okręgowej Rady Adwokackiej w W. z [...] 2017 r. J. M. został wpisany na listę adwokatów Izby Adwokackiej w W.. Od 2 października 2018 r. wykonuje zawód adwokata w indywidualnej kancelarii adwokackiej. Od 1 lutego 2019 r. wykonuje także czynności adwokackie w Biurze Prawnym Urzędu Miasta E. – na stanowisku prawnika. Ponadto J. M. od 1 października 2005 r. pracuje na Uniwersytecie [...] w O. jako adiunkt; od 1 października 2014 r. do 30 września 2019 r. pełnił także funkcję Kierownika Katedry Nauk Społecznych i Administracyjnych w [...]. Szkole Wyższej. Od 4 października 2019 r. do 31 sierpnia 2020 r. kandydat był wicedyrektorem Filii w E. Uniwersytetu [...] w O., natomiast od 1 września 2020 r. jest jej dyrektorem. Na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej „Wolność słowa a prawna ochrona przekonań religijnych. Studium prawno-administracyjne oraz z zakresu ochrony praw człowieka” oraz po złożeniu wymaganych egzaminów J.J.M. uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa, nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu [...] w O. z 15 czerwca 2012 r. Kandydat uzyskał także stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie filozofii oraz doktora nauk teologicznych w zakresie teologii moralnej. Ukończył kurs przeszkolenia kadr rezerwy w korpusie osobowym sprawiedliwości i obsługi prawnej grupy osobowej sądownictwa, z wynikiem ogólnym dobrym; kurs z zakresu problematyki kadrowej, mobilizacji, uzupełnień potrzeb mobilizacyjnych oraz administrowania zasobami osobowymi w korpusie osobowym ogólnym oraz kurs przeszkolenia kadr rezerwy w

korpusie osobowym łączności i informatyki, z wynikiem ogólnym dobrym plus. Uzyskał stopień podporucznika, porucznika i kapitana. Decyzją Dyrektora Generalnego [...] w P. z 29 marca 2019 r. został mianowany ekspertem do spraw zarządzania bezpieczeństwem SCAS. Krajowa Rada Sądownictwa zauważyła także, że J. M. podnosi kwalifikacje poprzez uczestnictwo w szkoleniach i konferencjach, a także przez studia podyplomowe z zakresu: finansów i rachunkowości przedsiębiorstw (ukończone w 2000 r. z wynikiem dobrym), zarządzania jednostką samorządu terytorialnego (ukończone w 2000 r. z wynikiem bardzo dobrym), kontroli, nadzoru i audytu w administracji publicznej (ukończone w 2011 r. z oceną bardzo dobrą), MBA (ukończone w 2012 r. z oceną bardzo dobrą), stosunków międzynarodowych i dyplomacji (ukończone w 2012 r. z oceną celującą). Kandydat jest także autorem wielu publikacji naukowych. Został także wpisany do wykazu osób uprawnionych do prowadzenia postępowania mediacyjnego w sprawach karnych przy Sądzie Okręgowym w O., listę kuratorów oraz syndyków upadłości przy tym Sądzie, a także do ewidencji osób należących do państwowego zasobu kadrowego.

Charakteryzując sylwetkę A. N.2 wskazano, że urodził się on w 1973 r. w S.. W 1998 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie [...] z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w S. w 2001 r. złożył egzamin sędziowski z ogólnym wynikiem dobrym. Dodatkowo w październiku 2003 r. złożył egzamin adwokacki z wynikiem ogólnym dobrym. Uchwałą Okręgowej Rady Adwokackiej w W. z [...] 2003 r. został wpisany na listę adwokatów Izby Adwokackiej w W.. Od 1 stycznia 2004 r. wykonuje zawód adwokata w ramach indywidualnej kancelarii adwokackiej z siedzibą w W.. W 2005 r. otrzymał „Diploma Honorificum Universitatis Studiorum [...]”. W latach 1998-2008 r. był zatrudniony jako wykładowca, kolejno w: Wyższej Szkole [...] w S., Uczelni [...] w W., Wyższej Szkole [...] w W.. Jest autorem ponad dwustu publikacji z zakresu prawa i historii prawa oraz artykułu „Błąd co do prawa [...]”, opublikowanego w czasopiśmie „P.” nr [...].

Charakteryzując sylwetkę A. W. wskazano, że urodziła się ona w 1975 r. w E.. W 2000 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie w B. z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Od 17 lipca 2000 r. do 30 września 2002 r.

pracowała na stanowisku asystenta sędziego w Wydziale II Naczelnego Sądu Administracyjnego. Od 1 października 2002 r. do 31 lipca 2005 r. była asystentem sędziego p.o. specjalisty w Biurze Orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego. W latach 2004-2005 ukończyła Studium Prawa Europejskiego w W. na kierunku administracja publiczna. Od 1 sierpnia 2005 r. jest zatrudniona w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w W.. Obowiązki orzecznicze wykonuje w Wydziale I tego Sądu – do 30 listopada 2015 r. na stanowisku referendarza sądowego, a począwszy od 1 grudnia 2015 r. jako starszy referendarz sądowy.

Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, Rada stwierdziła, że najwyższe kwalifikacje merytoryczne, poparte wieloletnim doświadczeniem zawodowym, posiadają kandydaci: A. B., H. F., J. M. i A. N.2. Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że wysokie kwalifikacje tych kandydatów znajdowały odzwierciedlenie w wysoko ocenionej pracy zawodowej oraz bardzo dobrych opiniach służbowych.

W odniesieniu do J. M. wskazano, że spośród innych kandydatów wyróżniała go wyjątkowa różnorodność aktywności zawodowych oraz stanowisk, które zajmował. Podkreślono, że kandydat specjalizuje się głównie w prawie karnym skarbowym. Jakkolwiek J. M. nie uzyskał rekomendacji zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa, to zdaniem Rady jego wszechstronne doświadczenie zawodowe oraz rozległa wiedza teoretyczna i praktyczna pozwalały mu z powodzeniem pełnić obowiązki na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w W..

W stosunku do A.N.2 uwzględniono okoliczność, że kandydat ten ukończył aplikację sądową i adwokacką oraz legitymował się złożeniem dwóch egzaminów zawodowych: sędziowskiego oraz adwokackiego. Rada pozytywnie oceniała doświadczenie tego kandydata w stosowaniu prawa, wskazując, że jest ono bardzo rozległe z uwagi na charakter spraw, jakimi A. N.2. zajmuje się na co dzień w swojej praktyce adwokackiej. Szczególne znaczenie przypisano okoliczności, że kandydat z powodzeniem prowadzi sprawy z zakresu prawa karnego skarbowego. Jakkolwiek także ten kandydat nie uzyskał rekomendacji zespołu, to Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że siedemnastoletnie doświadczenie zawodowe, wszechstronna wiedza prawnicza z zakresu różnych gałęzi prawa oraz bardzo

szerokie spektrum spraw, którymi zajmuje się kandydat, czyniła jego kandydaturę wyróżniającą się.

W odniesieniu do A. W. wskazano, że w toku dokonywania całościowej oceny jej kandydatury uwzględniono okoliczność, iż przez okres zatrudnienia na stanowisku referendarza sądowego, a obecnie starszego referendarza sądowego, powierzone obowiązki orzecznicze pełniła w ramach kognicji tylko jednego wydziału. Z jednej strony Krajowa Rada Sądownictwa uznała tę okoliczność za atut, wskazując, że kandydatka zapewne w stopniu mistrzowskim opanowała warsztat pracy w tym zakresie, jednakże z drugiej strony wzięto pod uwagę, że A. W. nie miała do czynienia ze sprawami rozpoznawanymi w innych wydziałach Sądu, w którym jest zatrudniona. Rada zauważyła, że okres zatrudnienia kandydatki w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w W. wynosił kilkanaście lat, zatem miała ona sposobność i możliwość, aby poszerzyć swoje doświadczenie w tym zakresie. Choć zatem kandydatura A. W. została oceniona jako dobra, to Krajowa Rada Sądownictwa doszła do przekonania, że osoby przedstawione Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wraz z wnioskiem o powołanie prezentowały bardziej wszechstronne i zróżnicowane doświadczenie zawodowe aniżeli ta kandydatka.

W głosowaniu przeprowadzonym w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa 25 marca 2021 r., poprzedzającym podjęcie uchwały, na:

- A. B. oddano 18 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się” (przy obecności 19 osób), w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów;

- D. C. oddano 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” przy 16 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- A. C. oddano 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- A. C.1 oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- H. F. oddano 11 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 18 osób), w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów;

- Z. G. oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- A. G. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- A. G.1 oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- M. K. oddano 11 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 8 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów;

- U. K. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- M. M. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 18 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- B. M. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 18 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- J. M. oddano 13 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 6 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów;

- A. N. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- A. N.1. oddano 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;
- A. N.2. oddano 12 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 17 osób), w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów;
- M. O. oddano 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;
- E. P. oddano 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 18 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;
- A. R. oddano 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;
- I. S. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;
- J. W. oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 18 osób), w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;
- A. W. oddano 11 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 18 osób), w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów;
- T. Z. oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 18 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;
- A. Z. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 19 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej, większości głosów.

W związku z sytuacją, o której mowa w § 12 ust. 3 pkt 2 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa zarządził ponowne głosowanie na H. F., M. K. i A. W., podczas którego na:

- H. F. oddano 11 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 16 osób), w rezultacie czego uzyskała największą wymaganą bezwzględną większość głosów;

- M. K. oddano 8 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 10 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 18 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- A. W. oddano 9 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 16 osób), w rezultacie czego nie uzyskała największej wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Wobec powyższego Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że bezwzględną większość głosów uzyskali A. B., H. F., J. M., A.N.2. i A. W.. W związku z tym, że do obsadzenia w tym postępowaniu przewidziano cztery stanowiska sędziowskie, to zgodnie z § 12 ust. 2 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa za wybranych do przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie uznano A. B., H. F., J. M. oraz A.N.2., którzy uzyskali najwięcej głosów spośród osób, które otrzymały bezwzględną większość głosów.

Odwołanie od przedmiotowej uchwały wniosła A. W. (dalej także: „skarżąca”), zaskarżając ją w części – w zakresie, w jakim postanowiono przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie J. M. i A. N.2. oraz postanowiono nie przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie A. W. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w W..

Zaskarżonej uchwale zarzucono naruszenie:

1. art. 33 ust. 1 i art. 35 ust. 1 i 2 w związku z art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa poprzez niewłaściwe zastosowanie i brak wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy polegające na:

- pominięciu korzystnej dla skarżącej rekomendacji zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa, który uznał, że poziom wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej oraz ponad dwudziestoletni staż pracy w sądownictwie administracyjnym na stanowiskach związanych ze stosowaniem prawa administracyjnego, świadczą, że kwalifikacje i doświadczenie zawodowe skarżącej (wynikające m.in. ze stażu pracy, zakresu wykonywanych czynności i obowiązków) są wyróżniające i bardziej przydatne do pełnienia funkcji sędziego sądu administracyjnego niż kwalifikacje i doświadczenie zawodowe J. M. i A. N.2.;

- pominięciu ocen, opinii, założeń oraz rekomendacji zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa i niewyjaśnieniu w motywach uchwały w przekonujący, jasny oraz niebudzący wątpliwości sposób dlaczego nie dokonano wyboru skarżącej, pomijając rekomendację zespołu, i dokonano wyboru kandydatur J. M. i A. N.2., którzy nie uzyskali poparcia zespołu;

- dokonaniu pobieżnej oceny kwalifikacji i doświadczenia zawodowego skarżącej z pominięciem kryterium wyróżniającego poziomu wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej oraz nieuwzględnienie okoliczności ponad dwudziestoletniego stażu pracy w sądownictwie administracyjnym na stanowiskach związanych ze stosowaniem prawa administracyjnego i wadliwe przyjęcie, że przesłanka z art. 6 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych została spełniona w odniesieniu do J. M. oraz A.N.2., a nie została dostatecznie spełniona w przypadku starszego referendarza sądowego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. – A. W.;

- dokonaniu dowolnej i wybiórczej oceny kwalifikacji i doświadczenia zawodowego skarżącej poprzez pominięcie okoliczności, że A. W., posiadając ponad dwudziestoletni staż pracy w sądownictwie administracyjnym, zajmowała się różnorodnym zakresem spraw należących do właściwości kilku wydziałów orzeczniczych Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W.;

- dokonaniu pobieżnej oceny kwalifikacji i doświadczenia zawodowego skarżącej poprzez pominięcie faktycznego zakresu wykonywanych obowiązków;
- niezastosowaniu przy ocenie kandydatów takich samych, jednolitych i obiektywnych kryteriów;
- przyjęciu w oparciu o niejasne, niejednoznaczne i nieobiektywne kryteria, że kandydatury J. M. i A.N.2. zasługują na wyróżnienie i są kandydaturami lepszymi od kandydatury skarżącej;

2. art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa poprzez:

- brak jednoznacznego wskazania i przekonującego wyjaśnienia w uzasadnieniu uchwały w jakim zakresie uznano, że kwalifikacje i doświadczenie zawodowe J. M. i A. N.2. są bardziej odpowiednie od kwalifikacji i doświadczenia zawodowego skarżącej oraz dają gwarancję lepszego wykonywania funkcji sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego;
- brak przekonującego i wyczerpującego wyjaśnienia w treści uzasadnienia uchwały, dlaczego doświadczenie, kwalifikacje zawodowe i wyniki pracy skarżącej nie dają podstaw do przedstawienia wniosku o powołanie jej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W.;
- oparcie uchwały na wybiórczych (niepełnych) i dowolnych ustaleniach faktycznych;

3. art. 2, art. 32 ust. 1, art. 60 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez niezastosowanie przy ocenie kandydatur J. M. i A. N.2. oraz kandydatury skarżącej jednolitych, przejrzystych i obiektywnych kryteriów oraz procedur postępowania związanych z oceną, odpowiadających zasadom demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, równego traktowania i równego dostępu do służby publicznej oraz zakazu dyskryminacji, które to naruszenie skutkowało odmową przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie skarżącej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w W..

Wobec powyższego, skarżąca wniosła o uchylenie uchwały w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w przedmiotowym zakresie do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa.

W odpowiedzi na odwołanie Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa wniósł o jego oddalenie w całości – jako pozbawionego uzasadnionych podstaw.

Odpowiedź na odwołanie wniósł także uczestnik A.N.2.– domagając się jego oddalenia i wskazując na brak uzasadnionych podstaw do jego uwzględnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 269; dalej: „u.KRS”) uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem.

W orzecznictwie za utrwalony należy uznać pogląd, że kognicja Sądu Najwyższego nie obejmuje badania merytorycznej trafności wyboru dokonanego przez Krajową Radę Sądownictwa, zaś zasadność stanowiska Rady nie podlega kontroli Sądu Najwyższego, chyba że stanowisko to przekracza dopuszczalne granice swobodnego uznania (zob. m.in.: wyroki Sądu Najwyższego z: 5 sierpnia 2011 r., III KRS 9/11; 14 kwietnia 2016 r., III KRS 8/16; 13 lipca 2017 r., III KRS 17/17; 2 grudnia 2020 r., I NO 132/20). Sąd Najwyższy sprawdza zatem – w granicach odwołania – czy nie doszło do naruszenia przepisów postępowania lub przepisów prawa materialnego mających zastosowanie w sprawie.

Stosownie do art. 33 ust. 1 u.KRS w sprawach indywidualnych Krajowa Rada Sądownictwa podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy, na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone. Artykuł 42 ust. 1 u.KRS przewiduje, że uchwały Rady w sprawach indywidualnych wymagają uzasadnienia.

Zgodnie z art. 35 ust. 2 u.KRS przy ustalaniu kolejności kandydatów na liście zespół kieruje się przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto uwzględnia:

1) doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia;

2) opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów.

Odnosząc się do pierwszego ze sformułowanych przez skarżącą zarzutów – zarzutu naruszenia art. 33 ust. 1 u.KRS i art. 35 ust. 1 i 2 u.KRS w zw. z art. 42 ust. 1 u.KRS – należy przede wszystkim podkreślić, że ze względu na okoliczność, iż to do wyłącznej kompetencji Krajowej Rady Sądownictwa należy wybór kandydatów do objęcia urzędu sędziego, Radzie przysługuje w tym zakresie szeroka władza dyskrejonalna. Uznanie Rady oznacza, że w określonym stanie faktycznym kilka alternatywnych decyzji dotyczących wyboru najlepszego kandydata może być dopuszczalnych, a sama okoliczność, że zewnętrzny obserwator (w tym Sąd Najwyższy) innego kandydata postrzegałby jako lepszego nie jest wystarczające dla stwierdzenia sprzeczności uchwały z prawem. Swoboda wyboru osób, które zostaną przedstawione Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wraz z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim nie jest jednak nieograniczona; wybór kandydatów nie może być arbitralny i odrywać się od ustawowych przesłanek czy zgromadzonej w sprawie dokumentacji.

Mając to na uwadze należało stwierdzić brak podstaw do uwzględnienia zarzutu, że Rada naruszyła art. 33 ust. 1 u.KRS przez brak wszechstronnego rozważenia sprawy. Z uzasadnienia zaskarżonej uchwały wynika, że wszystkie ustawowe kryteria wyboru kandydatów zostały wzięte pod uwagę. Szczegółowo opisano wszystkie istotne cechy kandydatów i skonfrontowano je z ustawowymi kryteriami. Krajowa Rada Sądownictwa w sposób prawidłowy dostrzegła różnice między kandydatami rekomendowanymi i kandydatką skarżącą – zwracając uwagę na różnorodność kwalifikacji posiadanych przez J. M. i A. N.2., co znajdowało oparcie w udostępnionej do sprawy dokumentacji. W odniesieniu do skarżącej zauważono, że nie zdobyła ona tak różnorodnego doświadczenia – a to z uwagi na okoliczność, że jej aktywność zawodowa była prowadzona przez ostatnich kilkanaście lat w tym samym wydziale Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., który ze względu na podział czynności między wydziałami rozpatruje tylko wybrane kategorie spraw. W tym kontekście wybór kandydatur J. M. i A. N.2. nie może zatem być uznany za zupełnie arbitralny i oderwany od zebranego materiału

dowodowego. Wobec powyższego brak jest podstaw do twierdzenia, że Rada zastosowała nieprzejrzyste, niejednolite bądź niesprawiedliwe kryteria selekcyjne. Sąd Najwyższy w ramach badania zgodności uchwały z prawem nie może natomiast dokonywać merytorycznej oceny kandydatów i badać, który kandydat jest jego zdaniem lepszy.

Podobnie, nie jest uzasadniony zarzut naruszenia art. 35 ust. 1 i 2 u.KRS. Wskazane w art. 35 ust. 2 u.KRS kryteria, na które powołuje się skarżąca, zostały wzięte pod uwagę. Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, dlaczego jej zdaniem kandydaci J. M. i A. N.2. spełniali kryteria wyboru w największym stopniu – przypisując decydujące znaczenie różnorodności posiadanego przez nich doświadczenia zawodowego. Należy podkreślić, że Rada ma możliwość określania we własnym zakresie, które elementy uznać za szczególnie istotne dla wyniku danego postępowania nominacyjnego – o ile tylko mieszczą się one w granicach kryteriów ustawowych i zostaną jednoznacznie wskazane jako relewantne. Nie może zostać uznane za naruszenie prawa przyjęcie przez Krajową Radę Sądownictwa, że określony element doświadczenia zawodowego zasługuje na wyższą ocenę niż inny; nie można również czynić zarzutu z faktu, że pewne fragmenty drogi zawodowej zostały uwypuklone czy nadano im większą wagę niż innym. Dopuszczalne działanie w granicach uznania polega m.in. na tym, że możliwe jest nadawanie różnych wag kryteriom ocennym wynikającym z ustawy. Za niezasadny w związku z tym należy uznać również zarzut nieuwzględnienia rekomendacji zespołu członków Rady. Z uzasadnienia uchwały wynika, że wszystkie wskazane elementy były przedmiotem uwagi Rady, natomiast ich łączna ocena – w konfrontacji z kandydaturami osób przedstawionych Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wraz z wnioskiem o powołanie – wypadła niekorzystnie dla skarżącej. W tym miejscu należy zauważyć, że rekomendacja zespołu jest jedynie jednym z dowodów zgromadzonych w postępowaniu nominacyjnym i nie jest wiążąca dla Rady – a przez to nie przekłada się bezpośrednio na rozstrzygnięcie postępowania konkursowego przez Radę. Stanowisko zespołu może być jedynie wykorzystane przez Radę przy wykonywaniu jej własnej kompetencji, co z kolei zakłada podjęcie uchwały przez Radę po wszechstronnym

rozważaniu sprawy, stosownie do wymogów wynikających z art. 33 ust. 1 u.KRS (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 14 września 2017 r., III KRS 22/17).

Bezzasadny okazał się także zarzut naruszenia art. 42 ust. 1 u.KRS. Analizując sposób sporządzenia uzasadnienia zaskarżonej uchwały Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do stwierdzenia, aby w tym zakresie doszło do naruszenia prawa. Z rzeczonego uzasadnienia wynika wprost, że decydujące znaczenie w weryfikowanej procedurze nominacyjnej przyznano doświadczeniu zawodowemu, w szczególności eksponując kryterium różnorodności kwalifikacji posiadanych przez poszczególnych kandydatów. Nie jest zatem tak, jak twierdzi skarżąca, że w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały brak było odpowiedniego wskazania i wyjaśnienia przyczyn, dla których Krajowa Rada Sądownictwa uznała, iż kwalifikacje i doświadczenie zawodowe J. M. i A. N.2. są bardziej odpowiednie od kwalifikacji i doświadczenia zawodowego skarżącej. Rada przyznała, że choć indywidualna ocena kandydatury skarżącej wypadła pozytywnie, to jednak na etapie oceny całościowej, dokonywanej w zestawieniu m.in. z kandydaturami uczestników niniejszego postępowania, należało kandydaturę tę należało uznać za słabszą. W sposób jednoznaczny wskazano przyczynę takiego uznania, podając tak argumenty przemawiające za wyborem kandydatur J. M. i A. N.2. (fakt posiadania przez nich różnorodnych kwalifikacji: doświadczenia w wykonywaniu różnych zawodów prawniczych, prowadzenia działalności naukowej i publikacyjnej), jak i przeciwko wyborowi skarżącej (okoliczność, że jej aktywność zawodowa była prowadzona przez ostatnich kilkanaście lat w tym samym wydziale Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., który ze względu na podział czynności między wydziałami rozpatruje tylko wybrane kategorie spraw). Jak już była o tym mowa powyżej, Krajowa Rada Sądownictwa, w ramach przyznanego jej uznania, miała prawo przyznać temu właśnie elementowi decydujące znaczenie – i w żadnym razie nie przesądza to o zasadności twierdzenia A.W., że zaskarżona uchwała została oparta na wybiórczych ustaleniach.

Za nieuzasadniony należało także uznać zarzut naruszenia art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 60 Konstytucji Rzeczypospolitej. Konstytucyjne prawo równego dostępu do służby publicznej nie jest źródłem roszczenia o uzyskanie nominacji w postępowaniu konkursowym przed Krajową Radą Sądownictwa. Brak jest

podstaw do uznania, że skarżąca była w toku postępowania dyskryminowana lub by naruszono przepisy określające przebieg procedury – samo zaś subiektywne poczucie pokrzywdzenia tej kandydatki nie stanowi usprawiedliwionej podstawy odwołania od uchwały o nieprzedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w W..

Na marginesie należy zauważyć, że w niniejszej sprawie pojawiły się wątpliwości dotyczące dopuszczalności przeprowadzenia ponownego głosowania w trybie § 12 ust. 3 pkt 2 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, stanowiącego załącznik do uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr 158/2019 z 24 stycznia 2019 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. 2019, poz. 192 ze zm.) – co skutkowało wydaniem postanowienia z 16 lutego 2022 r., przedstawiającego zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia składowi siedmiu sędziów Sądu Najwyższego. Zważyć jednak należy, że w odwołaniu nie sformułowano zarzutu, który pozwalałby na zbadanie kwestionowanej uchwały pod tym kątem – Sąd Najwyższy zaś, zgodnie zaś z art. 398¹³ § 1 *in principio* k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS, nie mógł wykroczyć przy jego rozpoznawaniu poza granice podstaw, wskazanych przez skarżącą. Z tego względu kwestia ta nie była przedmiotem badania przy podejmowaniu niniejszego wyroku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS, orzekł jak w sentencji wyroku.

[a!]